LAZARIÁNSKÝ REUNION

ČLENŮ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO V ČESKÉ REPUBLICE ★ ★ ★ 1/2020

Sousoší vzkříšeného Spasitele se svatými Kosmou a Damiánem, patrony lékařů. Nápis na podstavci označuje Ježíše jako Lékaře světa. Oba světci jsou oblečeni do talárů univerzitních profesorů v době baroka. Autorem skulptury je Jan Oldřich Mayer. Sousoší je darem Lékařské fakulty Karlovy univerzity. Foto V. N.

Vzchopte se, já jsem přemohl svět
(Jan 16, 33)

Sbírka COVID-19

Vážené spolusestry, vážení spolubratři,
dne 15. 3. 2020 jsem vyhlásil finanční sbírku, jejíž výtěžek půjde na boj proti pandemii koronaviru COVID-19. Finanční prostředky od dobrovolných dárců jsou vybírány na transparentní účet Řádu vedený u Fio banky, a. s. Číslo transparentního účtu, který máme již několik let, je uveden na řádovém webu www.st-lazarus.cz. Aktuální stav vybraných prostředků můžete sledovat na stánkách Fio banky: https://ib.fio.cz/ib/transparent?a=2500920638
Každý z dárců obdrží na vyžádání potvrzení o daru. Vzor darovací smlouvy a potvrzení o daru jsou umístěny také na řádovém webu.
Další detaily o sbírce jsou uvedeny na informačním letáku, který je umístěn na řádovém webu, facebookové stránce Řádu a jeho distribuce je dále zajišťována Společenstvím pomocníků Řádu sv. Lazara, Lazariánskou pomocnou službou, Hospicem Štrasburk a členy našeho Řádu.
Spolubratr otec Mgr. Kornel Maria Baláž poskytl našemu Řádu nástěnku, která je umístěna na fasádě kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulice v Praze. Na nástěnce je od 18. 3. umístěn informační leták o zahájené sbírce. Nástěnku budeme využívat dlouhodobě pro potřeby propagace naší činnosti. Spolubratr chev. Petr Jílek, KCLJ, předseda Revizní komise, připravil propagační materiály pro následné umístění na propůjčené nástěnce.
Všem tímto velmi děkuji za poskytnuté finanční dary, za zapojení se do propagace sbírky a samozřejmě dobrovolníkům z řad členů Řádu a sympatizantů Řádu, kteří se zapojují do šití a distribuce roušek a další související činnost. *Ondřej Farka*

Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského

vyhlašuje sbírku na podporu boje proti

pandemii COVID-19

Cílem sbírky je podpora zdravotníků a dalších potřebných v této nelehké situaci.

Příspěvky je možné zasílat na transparentní účet
2500920638/2010
variabilní symbol **2019**

Zelený kříž pomáhá.
Děkujeme!
www.st-lazarus.cz

O jednotu musíme usilovat

Nejednota je neblahý jev, který církev provází už od jejího začátku, o čem svědčí následující slova apoštola Pavla: „Odkud je mezi vámi závist a svár, ne-li z toho, že patříte světu a žijete jako ostatní lidé? Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to, že jste lidé světa?“ (Kor 3, 3-4)
Možná si to ani neuvědomujeme, ale dnešní společnost je až příliš nápadně postižená právě tímto nebezpečným neduhem. Kariérní postup se stal životním stylem a „ostré lokty“ jeho neoddělitelnou součásti. Politická i společenská scéna na všech úrovních je natolik zasažená touto nemocí, že nám to ani nepřijde jako něco nenormálního. Nejenom že jsme si na to zvykli, ale tento model nekriticky přijímáme a dokonce mu dáváme prostor i v církvi.
Nepoučili jsme se z historie, kdy právě kariérizmus, zvláště po „spojení oltáře s trůnem,“ zasadil církvi málem smrtelnou ránu.

V Církvi však platí jediný „kariérní postup“ a to ten, který určil sám Ježíš Kristus, který je Hlavou Církve: „Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.“ (Mk 9,35)
Apoštolové si to vzali k srdci, ale jejich následovníci už s tím měli problémy:
„Vím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu.“ (Sk 20, 29-30)
Tělo církve napadla duchovní rakovina a zhoubné nádory egotizmu začaly ničit životně důležité orgány Církve Kristovy. Duchovenstvo se proměnilo v monarchii a začalo si uzurpovat světskou slávu a moc a ze svých oveček udělali poddané. Místo aby sloužili jim, vynucovali si jejich službu. Tyto „světské“ praktiky vyvrcholily inkvizicí, která ani po létech není ničím omluvitelná.
Martin Luther nazval tento zlořád pravým jménem a reformace se proti němu radikálně postavila. Dnes se můžeme jenom těšit z toho, že současná katolická církev má úplně jinou podobu. Přesto jsou dodnes mezi jednotlivými církvemi bariéry, které není tak snadné překonat.
Naše usilování o jednotu křesťanů se nemůže zúžit jenom na jeden týden v roce, kdy se konají ekumenické bohoslužby, na kterých se za tuto jednotu modlíme.
Slova apoštola Pavla nás povzbuzují k jednotě, která je založená nejenom na organizování podobných aktivit lidmi dobré vůle, ale na jednotě v Duchu svatém a na osobním posvěcení: „Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojeni svazkem pokoje.“ (Ef 4, 1-3) „Usilujte o pokoj se všemi a o svatost, bez níž nikdo nespatří Pána.“ (Žid 12,14)
Co pro nás dnes znamená usilování o svatost?
Pokud v nás tato slova Písma nenajdou odezvu, hrozí nám zaslepenost našim vlastním, byť zbožným egoizmem.
Věřím, že většina členů našeho řádu to nebere na lehkou váhu. Události z posledních let a zvláště měsíců nás nejenom staví před vážná rozhodnutí, ale také nás vybízí k bdělosti a samozřejmě k zodpovědnosti za budoucnost řádu.

Musíme si být vědomí toho, že vlastními silami to nedokážeme. Apoštol Pavel nám nabízí následující návod: „Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.“ (Ř 8, 9)
Nejedná se o názorovou jednotu nebo nadšení pro něco, na čem se společně dohodneme. K tomu přece nepotřebujeme Ducha svatého. Kolem nás je tolik nejrůznějších seskupení, která se nehlásí ke křesťanství a přesto se dokáži sjednotit.
Jedná se o „jednotu Ducha“, tedy o jednotu v Duchu svatém, kterou vytváří jedině Duch svatý.
Jednotu Ducha však nemůže vytvářet ten, kdo nemá Ducha Kristova, protože: „Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.“ (Ř 8,9)
Ve stejném listu nám apoštol Pavel nabízí ještě jiný obraz: „...tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy.“ (Ř 12,5)
Jinými slovy, jednotu těla Kristova, jehož hlavou je sám Kristus, může vytvářet pouze ten, kdo je součásti tohoto těla.
Církev, ani řád, není jenom organizace se svoji hierarchickou strukturou, ale především organizmus, který musí být organizaci nadřazený. Žádná, byť sebedokonalejší organizace, není schopná vytvořit jednotu v Duchu svatém.
Není pochyb o tom, že potřebujeme dobře fungující organizaci, ale jako je forma bez obsahu prázdná, tak může být duchovně vyprázdněná křesťanská organizace, která se zaobejde bez Ducha svatého.
Jenom Duch svatý může vytvořit tolik potřebnou jednotu, kde panuje Boží pokoj, kde osobní ambice ustupují vzájemné úctě a touze společně pracovat na Boží vinici.

Všichni věříme tomu, že do těla Církve Kristovy vstupujeme křtem svatým. Zároveň se však ptáme, jak je možné, že z některých pokřtěných se stali zločinci, krutí diktátoři, dokonce masoví vrazi?
V Evangeliu podle Jana čteme následující slova: „Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.“ (J 1, 12-13)
Křtem získáváme právo být Božími dětmi, ale teprve aktivní víra nám dává moc se nimi opravdu stát.
Není to však jenom jakýsi pasivní status, ale dynamický život křesťana v Kristu, ve kterém se projevuje tvořivá síla Ducha svatého.
Tento život se udržuje modlitbou, Božím slovem, a především svátosti Eucharistie, o které Ježíš říká: „Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (J 6, 53-56)
Neříká však, že stačí sníst hostii a třeba ji zapít vínem. Krista v Eucharistii musíme přijímat vírou, proto ji také říkáme „Tajemství víry“.
K takové víře dojdeme pouze cestou upřímnosti a pokory, protože: „...Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.“ (Jakub 4, 6)
Věřím, že v našem řádu je dostatek členů, kteří Božímu Slovu naslouchají a také se snaží podle něj žít.

Jaroslav Kratka

Setkání zástupců jurisdikcí

Vážené spolusestry, vážení spolubratři. V sobotu 2. listopadu jsem se v Madridu zúčastnil mezinárodního setkání představitelů jurisdikcí Řádu. Podobná pracovní setkání se konají přibližně jednou za 2 roky. Cílem těchto setkání je projednat organizační a administrativní témata Řádu a seznámit představitele jurisdikcí s činností a plány Řádu pro další období. Tato setkání jsou také ideálním prostorem pro setkání se s představiteli zahraničních jurisdikcí a vedením Řádu. Setkání se letos osobně zúčastnilo přibližně 25 zástupců jurisdikcí.

Setkání se konalo v kanceláři Velkokancléřství, která se nachází v budově Monasterio de Santo Domingo el Real v madridské čtvrti Salamanca.

O detailech setkání jsem informoval na listopadové Velké radě. Nejdůležitější záležitostí, kterou jsem na setkání projednal, je organizace celořádové poutě, která se bude konat na jaře roku 2021 v České republice. V současné době řešíme zejména přesné stanovení termínu a následně budeme připravovat další organizační kroky. O detailech vás budu informovat osobně při společných setkáních.

Také vám všem tímto chci vyřídit srdečné pozdravy od velmistra, J. E. dona Francisca de Borbón, hraběte z Hardenbergu, GCLJ-J

Srdečné pozdravy vám všem také posílá velkokomandér J. E. Edward White, GCLJ, velkokancléřka J. E. Marny Gilluly, GCLJ, a kancléř pro finance J. E. Sijt de Boom, GCLJ, který se zúčastnil naší letošní investitury v Hradci Králové.

Ondřej Farka

Setkání novicmistrů a duchovenstva

Myslím, že můžeme s čistým svědomím říct, že náš Řád prochází obrodným obdobím. Dílo Řádu požehnaně roste a členská základna se rozšiřuje. S tím však přichází nejen veliká radost, ale také zodpovědnost a úkoly, které se týkají formace postulantů a členů Řádu obecně. A protože je nás v ČR již přes sto, vzniká potřeba, aby byl jasně určen člověk, který se bude postulantům a členům věnovat. A tak tedy, na základě usnesení kapituly z loňského podzimu, byli ustanoveni novicmistři pro jednotlivé komendy. V čele novicmistrů stojí prefekt.

V sobotu 29. 2. 2020 proběhlo v Brně v krásných prostorách zámku Belcredi první setkání těchto novicmistrů. Velmi často (není to ale nutností) jsou to zároveň duchovní, protože činnost řádových kaplanů má směřovat nejen „ven“, směrem do činného díla, ale také „dovnitř“, tzn. k jejich úkolům patří péče o členy komendy. Nově ustanovení novicmistři mají také hrát zásadnější roli při doporučení postulanta k přijetí do Řádu a být jakýmsi „dalším hlasem“, protože dosavadní praxe přijímání členů již v současné doně není dostatečná.

Setkání jsme zahájili společnou bohoslužbou a následovaly malé exercicie pod vedením P. Andrzeje Kaliciaka, SDS, ChLJ. Poté následoval oběd a odpolední část, kterou zahájil P. ThDr. Petr Vinš, SChLJ, referátem o činnosti a roli mezinárodní duchovní rady, jejímž je členem. V následné rozpravě zazněly také připomínky a nové impulsy. Poté hovořil nově ustanovený prefekt novicmistrů, rev. Jaroslav Kratka, ECLJ, o principech formace, krátkým vstupem o formaci v jednotlivých fázích duchovního života jsem přispěl já, následovala diskuze a zakončení.

Veliké díky patří našemu představenému, velkopřevorovi hraběti Dr. Ludvíku Belcredimu, KCLJ-J, za zapůjčení nádherných prostor a vynikající oběd, který posílil tělo a potěšil ducha. Kéž se nám toto dílo daří. Kéž dokážeme překročit konfesní rozdíly a být skutečnými bratry v Kristu. Kéž jako novicmistři dokážeme být pro druhé živoucími příklady a vést je k Bohu. Kéž předáváme „víru“ a nejen „chození do kostela“. Kéž dokážeme naším dílem i životem zjevovat druhým Krista, ne sami sebe… Amen.

Vojtěch Měřička

Sbírka COVID 19 – aktuální stav

Právě před měsícem byla vyhlášena sbírka COVID 19 na podporu boje proti pandemii. K dnešnímu dni se vybralo přes 58 tisíc Kč. Je to jistě pěkné číslo, ale je dáno tím, že několik našich spolubratří poslalo mnohatisícové dary. Celkový počet dárců je 25. A to je poněkud méně radostný fakt, uvážíme-li, že v současné době má naše jurisdikce kolem stovky členů. Kde jsou ti ostatní?

Připomínáme číslo transparentního účtu 2500920638/2010, variabilní symbol 2019.

Stav účtu najdete na adrese https://ib.fio.cz/ib/transparent?a=2500920638

Pracovní setkání novicmistrů a duchovních našeho řádu

Brno - Líšeň 29. února 2020 od 10.00 do 15.00 hod.

„On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření,
neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.
On předchází všechno, všechno v něm spočívá, on jest hlavou těla – totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých – takže je to on, jenž má prvenství ve všem.
Plnost sama se rozhodla v něm přebývat, aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži.“ (Kol.1,15-20)

10.00 - 10.05: *Zahájení a úvodní slovo - Velkopřevor J.E. PhDr. Ludvík hrabě Belcredi, KCLJ-J*

10.05 - 10.45: *Mše sv. v zámecké kapli. Hlavní celebrant o. Andrzej Kaliciak, hlavní kaplan MS baliviku. Kázání - biskup Filip Michael Štojdl, SChLJ, biskup plzeňské diecéze CČSH.*

10.45 - 11.00: *Přestávka - káva čaj.*
11.00 - 11.30: *(Mini)exercicie - P. Andrzej Kaliciak*

11.30 - 12.00: *Vzájemné představování - každý něco málo o sobě.*

12.00 - 13.00: *Oběd*

13.00 - 13.30: *Prezentace námětů celořádové Duchovní rady a jejich implementace do našeho řádového života - ThDr. Petr Jan Vinš, SChLJ, člen mezinárodní Duchovní rady, generální sekretář ERC v ČR.*

13.30 - 14.00: *Návrh zásad pro přijímání nových členů řádu - Rev. Jaroslav Kratka, ECLJ, MS bailiv.*

14.00 - 14.15: *Proč je důležitá formace nových i stávajících členů našeho řádu - Mgr. Vojtěch Měřička, ChLJ*

14.45 - 15.00: *Ekumenické poslání našeho řádu nejenom jako proklamace, ale jako každodenní realizace v praxi - Mgr. Luděk Korpa, SChLJ.*

15.00: *Závěr, poděkování, požehnání - Rev. Jaroslav Kratka, ECLJ, MS bailiv.*

Duchovní obnova řádu sv. Lazara Jeruzalémského v kostele

„Nepřišel jsem pozvat spravedlivé…“

cfr. Vojtěch Měřička, ChLJ
hudební spolupráce cfr. Lukáš M. Vytlačil, MLJ

Na úvod po krátkém přivítání a po chvíli ticha zazní PÍSEŇ na usebrání, zklidnění.

P: Ve jménu Otce, i Syna i Ducha svatého.
L: Amen
P: Z Evangelia podle Marka:
13 Vyšel opět k moři. Všechen lid k němu přicházel a on je učil.
14 A když šel dál, viděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí v celnici, a řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním.
15Když byl u stolu v jeho domě, stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky mnoho celníků a jiných hříšníků; bylo jich totiž mnoho mezi těmi, kdo ho následovali.
16Když zákoníci z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, říkali jeho učedníkům: „Jak to, že jí s celníky a hříšníky?“
17Ježíš to uslyšel a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“
(Chvíle ticha, do které předsedající předčítá pomalu přímé řeči)
P: Jsme to my, ke komu Ježíš přichází? Jsme to my, koho jde Kristus pozvat? A jsme vůbec ochotni připustit, že může přicházet za námi anebo ho vlastně nepotřebujeme? Konec konců, chodíme přeci do kostela, modlíme se, vědomě druhým neškodíme (a když, tak jenom trochu a máme k tomu důvod!). Máme vesměs zajištěné životy v práci, společenství či rodinách, v kruzích našich vztahů a v nenápadné a mírně nabubřelé existenciální znuděnosti. Tak trochu se „rochníme“ v blahobytu, v bábovkách k odpolední kávě, ve večerní televizi s brambůrky nebo v sedánkách s vybranými lidmi. Nic z toho není zlé, v podstatě se cítíme dobře. Cítíme se zdraví; plná lednice a plusový zůstatek na kontě nám dává pocit, že všechno je tak, jak to má být. Nejdokonalejší životní styl na světě, vrchol několika tisíc let vývoje!
Někde v dálce na nás ale někdo volá… Někdo, kdo sedá s mnohem horšími lidmi, než jsme my. Kdo večeří s těmi, o které my nestojíme a které si do obýváku k televizi na nové sofa určitě neposadíme. A tu si něco v nás uvědomuje, že náš život možná není tak svatý a dokonalý, jak si často myslíme. Že náš kalich vína, který denně spokojeně usrkáváme, neplníme ničím jiným než pokrytectvím. Že láhve „Temného farizeje“, kterým si přiťukáváme na pokoru, si sami dáváme chladit a těšíme se na osvěžující, plamenný buket. Vystačíme si bez Boha. Nepotřebujeme ho. V podstatě totiž nehřešíme. A dokonce – a to je vlastně docela děsivé – ani nepotřebujeme, aby nás někdo pokoušel. Oddělujeme se od Boha sami dobrovolně, a navíc s dobrým pocitem zbožného života…
Někde v dálce na nás ale někdo volá… Někdo, kdo sedá s mnohem horšími lidmi, než jsme my.
Co vlastně tedy děláme špatně? Jak poznat, jestli skutečně „hřešíme?“ Ale nemyslím teď onen odškrtávací seznam hříchů zpovědního zrcadla, když jdeme formálně ke svátosti smíření, abychom se „cítili zbožně“ sami před sebou a před knězem… Často bez hluboké vnitřní touhy po smíření, protože přece doopravdy „nehřešíme“. Jenom tak lehce…
Někde v dálce na nás ale někdo volá…

PÝCHA

Přeci nejsme pyšní! Nejsme prvoplánově pyšní, jenom… tiše „víme“, že jsme přeci lepší než druzí nebo minimálně „stejně dobří“. Tak je to demokratické, tak je to v pořádku. Ani vlastně už dnes nepotřebujeme statutární symboly (auta, obleky, sídla, šperky). Je to náš celý životný styl, který je zkrátka „lepší“. A touha po ještě lepším není sžíravá a prvoplánově hříšná a evidentní, takových lidí je vlastně už jen pár a většina lidí jimi pohrdá. Tato touha je poměrně tichá, o to však urputnější a trvalejší. Ve skrytu duše se naším celým životním stylem utvrzujeme v přesvědčení, že jsme lepší, že na to máme a že dojdeme dál, než druzí… Co pro mě osobně znamená ono divně znějící slovo „POKORA“?

LAKOMSTVÍ

Přeci dám žebrákovi desetikorunu. Přeci posílám občas peníze na charitu či dobrá díla. Lakomství se mě netýká… A co když nejde jenom o peníze? Co když tady jde o mnohem víc? Jsou mnohem cennější věci než peníze. Darovat peníze mohu, vždyť dávám vždy ze svého přebytku, a ještě se cítím zbožně, když vhodím pětikorunu do kostelní sbírky! Ale… Umím darovat svůj čas? Ó ano, to nejcennější, co mám, protože jej nemohu znásobit a znovu vydělat, tak jako peníze. Pětikoruna pro mě žádnou hodnotu nemá, klidně ji daruji, neboť je bezcenná. Ale hodina času, věnovaná blízkému člověku… To je skutečný dar. To je almužna. Už se nikdy nevrátí a pokud se rozhodnu ji jednou darovat – je to dar na věčný čas. Je to dar mého života. Umím darovat čas sobě, druhým i Bohu? Nebo jím jen mrhám a bezúčelně jej zabíjím? Co pro mě osobně znamená slovo „ŠTĚDROST“?

ZÁVIST

Nezávidím nikomu to, čeho dosáhl nebo co má. Někomu je prostě přáno. Je schopný, no. Ale taky možná není tak úplně šťastný, úspěch není štěstí, že ano. Prý má takovou divnou ženu. A ty děti taky extra nevychovává, nemá na ně čas, pořád vydělává peníze. Vlastně mu není co závidět. A co my vlastně víme, jak k tomu přišel. Tihle lidi nemají nikdy čisté svědomí. Podívejme se do politiky, to je to samé. Špína a křivost a ko-

lik za to berou peněz! To se jim zajišťují rodiny, to se jim to navrhují zákony a chodí do kantýny na dotované obědy, když spousta dětí nemá co jíst, protože chudí rodiče nemají na zaplacení jídelny! Ne, já nikomu nezávidím, skutečně ne! Ale s tímhle by se mělo něco dělat. Proč jim nevzít majetek a nerozdělit jej chudým? Přece tohle je SPRAVEDLNOST a ne ZÁVIST! Co pro mě osobně znamená doopravdy „Přát druhým dobré“?

HNĚV

Nehněvám se přeci na druhé. Ne, nekřičím, nejsem neslušný. Jsem naopak velmi korektní a slušný člověk. Nejsem horší než druzí! Naopak, přece se nesnížím na „jejich“ úroveň, abych se hněval. Ach ano, tady přichází ten, který mi posledně ublížil. On něco potřebuje? No, myslím, že nemám čas. Myslím, že nevidím důvod mu pomoc, když on nepomohl mě. Ne, nebudu se přeci hněvat, proběhne to všechno v klidu a zcela korektně. Možná se na něj i usměju. Ne očima a upřímně. Jen ústy. Jen ať vidí, že mám na vrch! Jen ať vidí, jak hluboko jím opovrhuji! Ó, jen počkej, já Ti ukážu. Naučím Tě si se mnou zahrávat, teď uvidíš!! … Co pro mě osobně znamená „odpuštění“?

SMILSTVO

Tohle se mě ale skutečně netýká. Manželku jsem nikdy nepodvedl. Na porno nekoukám. Ne, ani si nic nepředstavuji. Jsem věrný a střídmý. A když „něco“, tak po „křesťansku umrtvuji“. Tak to psali v knihách, co mají církevní imprimatur, a tak je to přeci v pořádku.

Není vůbec špatná, vlastně, ta nová asistentka. Ty nohy jsou na výstavu a „nahoře“ – všechno, jak má být. Ale tak co jako, nezávazný flirtík na firemním večírku je přeci nevinný. Akorát hlavně aby manželka nenašla ty SMS, co si píšeme nebo aby mi nečetla messengera. To musím ještě smazat. Aby na to nepřišla, byl by to průšvih… Čeho se bojíme? Co pro mě osobně znamená „věrnost“?

NESTŘÍDMOST

Další věc, které se přeci nedopouštím. Neděláme orgie, nepřejídáme se, žijeme jen tak nějak v dostatku a blahobytu. To si přece zasloužíme, ne? Jen občas potřebujeme trochu víc. Ještě víc vína. Ještě víc sýra. Ještě další kus masa. Lepší televizi, větší auto. Hustší koberec. A když už, tak taky nové sofa a lepší bydlení. A děti by taky neměly být jak trhani, ale hlavně ať si druzí všimnou. Nevyhazuji peníze, utrácím jen za kvalitní věci. A když na to nemám, tak je tady přeci celá paleta půjček. Na splátky si vezmu, co chci. Ó ano, tady je nástroj nekonečné konzumace. Na všechno si mohu půjčit. Mohu dál konzumovat takřka neomezené množství jídla, vztahů i lidí. Mohu spotřebovávat „víc“… ještě víc a ještě trochu! Pak už budu spokojený, až budu mít… A potom už jenom… Co pro mě znamená slůvko „střídmost“?

LENOST

Konečně den, kdy „nic nemusím“. Konečně volnost, svoboda, lehnu si jenom tak na gauč a budu ležet. Koukat na seriály. Možná trochu popíjet. Proč bych se vzrušoval? Mám přeci „právo na odpočinek“! Tak je to demokratické, tak je to v pořádku! Nikdo mi to nemůže mít za zlé, celý týden se dřu. Mám děcka nebo jiné aktivity a živí je!... Nejsem líný! Inu, prostě jenom nevím, proč bych se vzrušoval. Někdo to udělá. Někdo to zařídí. Může to udělat jiný, proč bych to měl dělat já. Mám svojí práce dost. Ale ještě jsem se chtěl podívat na internet. Ano, ten nový zahradní stolek a žena chtěla ten svetr. Podívám se na to. Jen krátce. Ještě projedu FB. Ještě taky potřebuju promyslet tu grilovačku večer. Co jsem to chtěl? Ne, já to udělám až zítra. Nebo pak. Slíbil jsem, že to udělám už včera, ale asi to nehoří… Co pro mě znamená „píle“?

KRATŠÍ PÍSEŇ K ROZJÍMÁNÍ

Někdo v dálce na nás volá, abychom přisedli ke stolu. K jeho stolu. Nejsme tak čistí a bezhříšní, jak si myslíme. A jestli jsme se poznali, byť v jediném momentu našeho rozjímání, tak to zároveň neznamená, že jsme špatní, zlí a zavrženíhodní – znamená to, že jsme to MY; obyčejní hříšní lidé, ke kterým přichází Ježíš a které zve ke svému stolu. Nejsme spravedliví. Ale jsme Ti, které Ježíš miluje, navštěvuje a zve ke stolu? Nejsme zdraví, ale jsme ti, kterým se Kristus stává lékařem.

S důvěrou nyní vyznejme vše, co v nás není dobré, vše, co nás tíží. Zanechme to zde a vyslovme lítost.

Vyznávám se všemohoucímu Bohu a vám všem, že často hřeším, myšlením, slovy i skutky a nekonám co mám konat. Je to má vina, má veliká vina. Proto prosím Matku boží Pannu Marii, všechny anděly a svaté i vás bratři a sestry, abyste se za mě u Boha přimlouvali.

P: Smiluj se nad námi všemohoucí Bože, odpusť nám naše hříchy a doveď nás do života věčného.

L: Amen.

P: Prožijme radost z odpuštění; z toho, že jsme to my, které Ježíš přichází pozvat k sobě. Potřebujeme jej, potřebujeme Jeho uzdravení a potřebujeme Jeho lásku. Když jsme byli pokřtěni, nepřijali jsme ducha otroctví, abychom se znova báli, ale ducha synovství, v němž sníme Boha nazývat otcem. S důvěrou v jeho slovo se na závěr tohoto rozjímání a s radostí znovu přijatých marnotratných synů pomodleme tak, jak nás on sám naučil.

Všichni: Otče náš„… AMEN!

ZÁVĚREČNÁ RADOSTNÁ PÍSEŇ

Řádový den Moravskoslezského bailiviku

MS bailivik se 13.12.2019, u příležitosti Dne sv. Lazara Jeruzalémského, našeho patrona, sešel ve Vřesovicích.

Setkání začalo mši svatou v kostele sv. Petra a Pavla, kde hlavním celebrantem byl hlavní kaplan MS bailiviku P. Andrzej Kaliciak, koncelebrovali P. Leszek Rackowiak a stálý jáhen Karel Walter - oba dva členové našeho řádu.

Úvodním slovem sloužil Rev. Jaroslav Kratka, ECLJ, MS bailiv. Důraz byl položen na světla adventu: „Dnes je svátek sv. Lucie. Lucie je ženské jméno, pocházející z latinského „lux“ = světlo, význam tohoto slova je světlá, zářící. Tak, jako přibývá světla na adventním věnci, až se v plnosti rozzáří na Štědrý den, tak ať tohoto světla přibývá i v nás, v našich srdcích, abychom i my mohli být světlem světa, jak nás k tomu vyzývá náš Pán.“

Kázání otce Andrzeje Kaliciaka bylo jako vždy velmi hutné a povzbudivé. Vedlo nás k osobní reflexi adventu - nejen k očekávání Druhého příchodu Krista, ale i k Jeho příchodu do našich srdcí.

Následné společné pohoštění se neslo v duchu modlitby, která byla nalezena naškrábaná na kousku balicího papíru v koncentračním táboře Ravensbrück:

„Pane, pamatuj nejen na všechny lidi dobré vůle,
ale i na všechny lidi zlé vůle.
Nevzpomínej jen na všechno utrpení, které způsobili.
Rozpomeň se na plody, které jsme přinesli
díky tomuto utrpení my: na naši solidaritu, naši věrnost,
naši odvahu, naši pokoru a naši velkorysost,
na velikost srdce, které toto všechno inspirovalo.
A až stanou před tebou, aby byli souzeni, učiň, ať tyto plody, které jsme přinesli,
byly jejich odměnou a odpuštěním.“

Rozvinula se živá diskuse, jejíž vyústění byl návrat k této modlitbě a zdůraznění, že my, křesťané, členové našeho řádu, věříme v moc modlitby, zvláště modlitby Otče náš, ve které se modlíme: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“

Celé setkání byl velmi silný duchovní zážitek - zvláště v tomto adventním čase.

Eva Gazdíková

Řádový den Karlovarské komendy

Tradiční setkání členů Karlovarské komendy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského se uskutečnilo 16. prosince 2019 v řádovém kostele sv. Michaela archanděla ve Stráži nad Ohří.
Velitel komendy chev. Ivan Medek, KLJ, CMLJ, nejprve přivítal přítomné členy komendy v čele s emeritním velkobailivem J. E. Ing. Davidem Miřejovským, GCLJ, CMLJ, a poté v krátkosti zhodnotil celoroční usilovnou práci komendy ve prospěch Řádu.
Zde zejména vyzdvihl spolupráci se zařízením následné rehabilitační a hospicové péče Rehos Nejdek.
Po úvodním slově velitele komendy pokračovalo setkání ekumenickou bohoslužbou, kterou celebroval P. Marek Hric z římskokatolické farnosti v Ostrově. P. Hric připomněl význam a odkaz Lazarova vzkříšení naším pánem, Ježíšem Kristem, a vyzdvihl význam působení Řádu v minulosti a jeho nezastupitelnou roli v současném světě.
Řádový den Karlovarské komendy byl završen slavnostní večeří členů komendy, jejich přátel a hostů. Všichni si se zaujetím vyslechli vyprávění chev. Ivana Medka o jeho úsilí o vzkříšení křesťanských tradic v podkrušnohorských obcích Karlovarska, které se ne vždy setkává s pochopením místních úřadů.
Mezi hosty nemohl chybět náš dlouholetý přítel J. E. chev. Ernest Josef Finta von Haralyi-Pávai, KCLJ, s chotí.

Jiří Fresser

Členové Karlovarské komendy v kostele sv. archanděla Michaela

Řádový den Královehradecké komendy sv. Zdislavy

Komenda sv. Zdislavy slavila v roce 2019 desáté výročí existence. Byla založena v 2009 na řádové investituře v Ostrově nad Ohří. Za deset let se značně rozrostla, zkošatěla a v současné době má 16 členů plus další 2 postulanty. Stala se tak největší komendou v České republice. Tak jako býval rozlehlý kraj Východočeský, tak jsou členové naší komendy rozptýleni na tomto území a společná práce je proto trochu komplikovanější. I přesto se nám daří setkávat se na společných akcích během roku. Řádový den je vždy poslední z nich, den, kdy bilancujeme rok minulý a zpomalujeme života běh rozjímáním v době adventní. Po několika letech, kdy se komenda těšila ochrany rodu Bubna-Litic a setkávala se v jejich sídlech v Horním Jelení a v Doudlebách nad Orlicí, jsme se rozhodli, že bychom měli řádové dny pořádat v destinacích, v nichž naši členové žijí, čímž dáme o sobě vědět laické veřejnosti. Proto jsme se letos sešli v Rychnově nad Kněžnou. Jednací prostor jsme si pronajali od místního hotelu Havel, jenž ukrývá v podzemí krásný historický sál a stojí v těsném sousedství kostela sv. Havla, kde jsme slavili mši svatou se svolením místní farnosti. Deset let je dostatečně dlouhá doba na to, aby se naše činnost vepsala do historie Východních Čech. Nejen, že stojí dva krásně zrekonstruované kostely, ale též stojí na různých místech v ČR i v sousedním Rakousku sochy a oltáře, které připomínají naše slavné krále, královny a svaté. Též je třeba zmínit opravené kostelní varhany, příspěvky na opravu horských kostelů a instalaci nových zvonů, pravidelné příspěvky na provoz soukromého dětského domova či různých hospiců v ČR a jiné a jiné charitativní akce. V neposlední řadě i založení Řádu Elišky Přemyslovny, jejíž hvězdou jsou každoročně dekorovány dámy, které se významnou měrou zapíší do kulturního či charitativního života republiky. Korunou naší činnosti bylo letošní pořadatelství investitury Řádu, na níž byli přijati tři noví členové naší komendy, mezi nimiž je i hlavní kaplan našeho jurisdikce J. E. 25. biskup královehradecký Mons. JUDr Ing. Jan Vokál, JU.D., EGCLJ. Bylo nám ctí, že i letos se jednání naší komendy zúčastnil velkobailiv J. E. Ing. Ondřej Farka, KCLJ, BMLJ. Po formální části řádového dne jsme se odebrali na mši svatou, kterou celebroval náš kaplan cfr. Mgr. Jan Kunert, SCHLJ, a spolucelebroval ji místní děkan P. ThMgr. Mariusz Jan Robak, MSF. Oba kněží požehnali komendě a na závěr popřáli mnoho úspěchů do dalších let a požehnané Vánoční svátky všem lidem dobré vůle. Po mši jsme společně poobědvali a setrvali v přátelském hovoru až do podvečerních hodin. Dá-li Všemohoucí, bude život komendy stejně bohatý i v dalších letech, a její členstvo bude zase bohatší o nové osobnosti ochotné rozšiřovat charitativní i spirituální dílo Řádu. K tomu nám dopomáhej Bůh. *Milan V. Volf*

Řádový den v Praze

Stalo se tradicí, že v Praze se členové obou zdejších komend každoročně scházejí k oslavě svátku našeho patrona v klášteře bratří augustiniánů u sv. Tomáše na Malé Straně. Ani 17. prosinec 2019 nevybočil z této tradice. Tentokrát jsme mezi námi uvítali vzácného hosta, S. M. MUDr. Přemyslu Pavlínu Markovou, primářku oddělení paliativní péče Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze pod Petřínem.

Po bohoslužbě v klášterní kapli pokračoval program v refektáři. Úvodem převzal náš dlouholetý přítel a příznivec Pater Mgr. Juan Bautista Ignacio Provecho Lopez, OSA, z rukou velkobaliva J. E. Ing. Ondřeje Farky, KCLJ, záslužný kříž našeho Řádu za dlouholetou spolupráci a všestrannou podporu naší činnosti. Po slavnostním přípitku jsme zhodnotili naši dosavadní činnost a probrali úkoly, které nás čekají. Za hojné konzumace nápojů i pokrmů se setkání v bratrské atmosféře protáhlo do pozdních večerních hodin.

Vladimír Němec

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Texty pro letošní Týden modliteb za jednotu křesťanů připravili křesťané na Maltě. Jeho mottem byl tex 2. verše 28 kapitoly knihy Skutků „Zachovali se k nám neobyčejně laskavě“.

V Praze jsme se zúčastnili dvou akcí. 20. ledna bohoslužby v kapli sv. archanděla Michaela ve františkánském klášteře u Panny Marie Sněžné a 22. ledna v kostele sv. Václava Církve čs. husitské v Resslově ulici. Prosme Pána, aby se snaha o jednotu neomezila jen na tento týden, ale aby se stala součástí našeho každodenního života. K tomu nám dopomáhej Bůh.

Vladimír Němec

Bohoslužba v Mirovicích

Dne 18. ledna se za přítomnosti členů Jihočeské komendy konala v Mirovicích v kostele Jana Husa a Jeronýma Pražského ekumenická bohoslužba v rámci Týdne za jednotu křesťanů. Liturgii vedli Lukáš Bujna, tajemník biskupa a generální vikář CČSH, s Ivanem Jirovským, farářem v Mirovicích. Kázání přednesl doc. ThDr. Ivan O. Štampach.

Biskup Filip Štojdl poděkoval jihočeské komendě za podporu hospice Athleas, následně si vzal slovo velkobailiv J. E. Ing. Ondřej Farka, KCLJ, BMLJ, a představil činnost našeho Řádu přítomným.

Celou Bohoslužbu včetně přednášky natáčela Česká televize, sestřih se vysílal 23. února v pořadu Cesty víry.

Po neformálním obědě se v odpolední části programu konala přednáška na téma Rebelové a kacíři v dějinách Církve, kterou pronesl ThDr. Martin Chadima, ThD.

Miroslav Kůzl

Vánoce v Oseku

Již popáté se naši dobrovolníci zúčastnili předvánočního setkání s klienty v Domově pro osoby zdravotně postižené v Oseku u Strakonic. Pro ty klienty Domova, kteří na svátky neodjeli ke svým rodinám, jsme připravili zpívání koled a výrobu nepečeného vánočního cukroví.

Zádrhel, kdy nám na poslední chvíli vypadl domluvený hudební doprovod, nám pomohl vyřešit jeden z klientů, muzikant z kapely Osečanka. Za doprovodu jeho harmoniky si všichni přítomní rádi zazpívali ty nejznámější vánoční koledy a vytvořili skvělou slavnostní atmosféru.

Poté jsme vyráběli vánoční cukroví, které si mohli klienti nejenom vyrobit, ale i odnést a vychutnat na svých pokojích.

Aleš J. Randl

Dne 18.2.2020 ve věku 76 let navždy odešel náš spolubratr, člen Plzeňské komendy Ing. Alois Veselý, KLJ. Rozloučili se s ním 21.2.2020 ve smuteční síni ve Stříbře a položili květiny velitel komendy chev. Mgr. Václav Voříšek, KCLJ, dáma Marie Stehlíková, DLJ, chev. Pavel Lang, KLJ, chev. Antonín Urbánek, KLJ a cfr. Kamil Kuna, MLJ.

Chev. Alois Veselý byl činný především jako vedoucí Delegace Stříbro, organizoval tzv. Sál setkávání,

místo setkávání a výměnu názorů členů Plzeňské komendy se členy různých charitativních organizací ve Stříbře apod.

R.I.P.

Setkání vedoucích představitelé řádů

V době předvánoční se dne 7.12.2019 v Praze při jednání Zemské stavovské rodové unie setkali na přátelském posezení velkobailiv J. E. Ing. Ondřej Farka, KCLJ, a velmistr Rytířského řádu sv. Václava J. E. Milan Rýdlo z Nayenperka.

Předmětem osobního jednání bylo navázání bližších kontaktů a otázky případné budoucí spolupráce mezi řády.

Antonín Urbánek

LAZARIÁNSKÝ REUNION ISSN 2571-0117 (elektronický časopis). Ročník XV, REUNION ročník XXXXIV. Vydávají členové SJEDNOCENÉHO VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO v českých zemích. • Vychází 15. 4. 2020. • Grafická úprava Adam Hlaváč.
• www.st.-lazarus.net • www.st.-lazarus.cz • lareunion@seznam.cz • Prosíme členy našeho řádu o zasílání příspěvků na uvedenou e-mailovou adresu.